

O ČERVENÉ KARKULCE

V jednom domečku na kraji **lesa** žila **maminka** se svojí holčičkou Aničkou. Ta dostala od babičky k narozeninám krásnou **červenou čepičku**. Té čepičce, která se zavazuje pod bradou na mašličku, se říká karkulka. A protože si ji Anička oblíbila a pořád ji nosila, neřekl ji od té doby nikdo jinak, než **Červená karkulka**.

Jednoho dne si Červenou karkulku zavolala maminka a řekla jí, že **babička**, která bydlí za lesem je nemocná. „Půjdeš za ní, Karkulko, a doneseš jí **bábovku** a láhev domácího **vína**.“ Karkulka měla babičku moc ráda, a tak popadla **košík** a okamžitě vyrazila na cestu. Maminka na ni ještě zavolala, aby šla jen po cestičce a s nikým se nedávala do řeči, ale Karkulka už ji neslyšela.

V lese bylo nádherně, sluníčko svítilo a ptáčky si propěvovali. Karkulka poskakovala po cestičce a ani si nevšimla, že na ni za nejbližším křovím číhá **vlk**. Když na ni vyskočil, hrozně se lekla. Ale vlk se zdál hodný, mluvil k ní sladkým hlasem a vyptával se, kam má namířeno. „Jdu jenom za babičkou, je nemocná, tak ji nesu v košíčku bábovku a láhev domácího vína. „A bydlí daleko ta tvoje babička?“ olízl se mlsně vlk. „Kdepak, **domeček** má hned na konci lesa,“ odpověděla po pravdě Karkulka. Vlk na nic nečekal, skočil do křoví a byl pryč. Karkulka si oddychla a pokračovala v cestě k babičce. Rozhodla se, že jí ještě natrhá pár květin. Vlk mezitím běžel co nejrychleji k babiččinu domečku. Zaklepal na dveře, vešel dovnitř a překvapenou babičku spolkl. Pak si nasadil na hlavu její čepce, na nos její **brýle** a lehl si do její postýlky.

Zanedlouho dorazila k domečku i Karkulka. Zaklepala na dveře a vlk ji změněným hlasem pozval dovnitř. Karkulka přistoupila k posteli, ale babička se jí zdála nějaká divná. „Proč máš tak **veliké oči**, babičko?“ zeptala se. „To abych tě lépe viděla,“ odpověděl vlk. „A proč máš tak veliké **uši**?“ „To abych tě lépe slyšela.“ „A babičko, proč máš tak veliké **zuby**?“ zeptala se Karkulka? „To abych tě mohl lépe sežrat!“ zařval vlk a spolknul i Karkulku. Pak se svalil zpátky do postele a usnul. Chrápal tak, že ho bylo slyšet široko daleko. Naštěstí šel kolem **myslivec** a bylo mu divné, že babička tak chrápe. Vešel dovnitř a v babiččině posteli našel vlka s obrovským **břichem**. Hned věděl, kolik uhodilo. Vytáhl nůž a rozpáral vlkovi břicho. Z něj vyskočila babička i Karkulka, obě živé a zdravé.

Společně pak nanosili vlkovi do břicha **kameny**, břicho zašili a schovali se do vedlejší místnosti. Vlk se probudil a bylo mu hrozně špatně, kamení v břiše ho tížilo. Těžce se zvedl z postele a odkolébál se ven ke studni, aby se **napil vody**. Jak se ale nakláněl nad hladinu, kamení v břiše ho převážilo, on spadl do studny a utopil se. Babička s Karkulkou a myslivcem snědli bábovku, vypili si hrnek čaje, myslivec ochutnal také domácí víno a pak doprovodil Červenou karkulku zpátky domů.

ZNAKY Z POHÁDKY (v aplikaci Znakujte s Tamtmem):

LES	BRÝLE
MAMINKA	VELKÝ (VELIKÝ)
ČERVENÝ	OKO
ČEPICE	UCHO
ČERVENÁ KARKULKA	ZUB
BABIČKA	MYSLIVEC
BÁBOVKA	BŘICHO
VÍNO	KÁMEN
KOŠÍK	PÍT
VLK	VODA
DŮM	

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Dětem přečtete pohádku a rozšiřujte přitom slovní a znakovou zásobu.

ZDROJ NÁPADU: SAS Praha

ZDROJ TEXTU A OBRÁZKŮ: JECHOVÁ, Šárka. POHÁDKY k povídání s jednoduchými úkoly pro rozvoj řeči a dalších dovedností. Olomouc: Agentura Rubico, s.r.o., 2014. ISBN 978-80-7346-080-8.

